

Зозуляк Микола Іванович, Удав

Привіт, мій коханий, на подивку пята ранку,
десь морозивна нашого сина, а я пишу цей
лист і досі не сприймаю цю реальність в якій
тебе більше немає. В цьому році я беру нашого
сина до першого класу і точно знаю, що ти
будеш поруч із нами.
Тти етрашимо ми любив коли тебе хвалять і
щось про тебе розповідають, сии за допомогою
цього листа я хочу щоб ти завжди був,
а будь ти справжнім чоловіком, найкращим
татом, люблячим сином і гарним другом.
Тти був шодиною слова.
Якщо кохання, то оди і на все життя.
Якщо дружба, то вона справжня і вірна, саме
так твій найкращий друг дитинства став
хрещеним батьком майжего сина.
Якщо робота, то це відповідальність і якісно.
У будь якій ситуації ти був завжди спокійний.
Саме твою твою похвалити дами тобі по-
зубки "Здав", бо як вони шллі розповідали, що ма-
вить у твою пилі через яке ви кривили, ти завжди
тримав спокій. Особливо для мене ти був завжди
спокійним, за якою мери нічого не етрашимо, наша
родина для тебе завжди була на першому місці.
Вітаючи тебе одного нашого пошляку і я зна-
ла, що все буде добре, а тепер маю шкільні етрашимо
розуми і я боюсь. Нам сии улюбиме, що ти шого
тримав за руку, а в твою у відповідь показую
на мій маму фірму і кажу, що ти завжди поруч.
Майки твоя дружина Зозуляк Кристина Іванівна

